

بررسی تکرارپذیری شاخص‌های کینماتیک سه بعدی کتف مارکر آکرومیون کلاستر در بیماران مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه حین بالابردن و پایین آوردن بازو

روشنک کشاورز^۱، حسن شاکری^۱، امیر مسعود عرب^۱، اسماعیل ابراهیمی تکامجانی^۲

^۱ دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

^۲ دانشکده علوم توانبخشی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران

* نویسنده مسئول: تهران، ولنجک، انتهای بن بست کودکیار، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، گروه آموزشی فیزیوتراپی.
ایمیل: Pt_keshavarz@yahoo.com

مقاله پژوهشی

چکیده

مقدمه و هدف: سندروم گیرافتادگی شانه بیشترین میزان شیوع اختلالات ناحیه شانه را دارد. تغییرات کینماتیک کتف در افراد مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه شامل افزایش بالی شدن، کاهش چرخش رو به بالا، تیلت خلفی کتف گزارش شده است. هدف این مطالعه، بررسی تکرارپذیری متغیرهای کینماتیک چرخشی سه بعدی کتف حاصله از مارکر آکرومیون کلاستر با دستگاه آنالیز حرکتی وایکون حین بالابردن و پایین آوردن بازو در صفحات فرونال، سازیتال و اسکاپولا در این دسته از بیماران است.

مواد و روش‌ها: این تحقیق یک مطالعه متدولوژیک است که ۲۰ فرد مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه (با میانگین سنی ۴۶,۱۵ مرد و ۷ زن) شرکت کردند و آزمون با تکرار دو بار در یک روز انجام شد. در نهایت از آزمون‌های ICC و SEM (SPSS) ۱۸ مورد استفاده قرار گرفت.

یافته‌ها: میانگین سن افراد شرکت کننده در مطالعه $31,3 \pm 5,4$ سال و شاخص جرم بدنی با میانگین $29,9 \pm 3,9$ بود و تمامی متغیرهای کمی و کیفی از توزیع نرمال برخوردار بودند. نتایج ICC در دامنه ۰,۹۹-۰,۵۸ گزارش شد که بهترین تکرارپذیری مربوط به متغیر چرخش رو به پایین کتف بود. میزان SEM بین ۱۵,۴-۱,۷ درجه گزارش شد.

بحث و نتیجه گیری: تخمین میزان تکرارپذیری حرکات سه بعدی و چرخشی کتف با استفاده از مارکر آکرومیون کلاستر در دو مرحله بالابردن و پایین آوردن بازو از میزان مناسبی برخوردار بوده است و درجه این امکان را فراهم می‌سازد تا مطالعات آینده به ارزیابی حرکات و مداخلات درمانی ناحیه کتف با دستگاه آنالیز حرکتی وایکون بپردازند.

واژه‌های کلیدی: تکرارپذیری، دستگاه آنالیز حرکتی، مارکر آکرومیون کلاستر، کینماتیک سه بعدی کتف، سندروم گیرافتادگی شانه

شانه، معیار ورود بیماران به مطالعه بوده است: تاریخچه ایی از درد قدامی یا خارجی شانه برای بیشتر از یک هفته طی شش ماه گذشته (۱۲)، دامنه دردناک با بالابردن فعال شانه (تا 110°)، داشتن دامنه حداقل 130° ابداکسیون شانه در صفحه فرونتال نسبت به قفسه سینه (۱۱)، وجود درد در درماتوم‌های C6-C5 (۱۱-۱۲)، وجود درد در لمس تاندون های روتاتور کاف (۱۲-۱۱)، درد همراه با ابداکسیون مقاومتی ایزو متیریک شانه (۱۳)، آزمون مثبت جوبز (Jobe's test) که معیار تشخیصی درگیری عضله سوپر اسپیناتوس است (۱۴)، آزمون های اختصاصی گیرافتادگی ساب آکرومیال شامل: علامت نیر (Neer) (Sign ۱۵) و علامت هوکینز (Hawkins sign) (۱۶) (در این آزمون تاندون سوپر اسپیناتوس در مقابل رباط کوراکو آکرومیال فشرده می‌شود) و آزمون یوکام (Yocom Test) (۱۴). تمامی افراد شرکت کننده از طرف دو پژوهش متخصص به محقق ارجاع داده می‌شد و از صحت تشخیص سندروم مذکور اطمینان حاصل شد.

معیارهای خروج از مطالعه شامل موارد زیر می‌باشد: وجود تاریخچه ایی از دررفتگی یا آسیب‌های ترموماتیک بر مجموعه شانه آزمون شده، تاریخچه ایی از جراحی شانه (۱۲-۱۳)، درگیری حاد مهره های گردن یا مهره های پشتی (۱۲)، ضعف عضله روتاتور کاف که بطور واضحی مشخص باشد یا پارگی کامل روتاتور کاف ها که می‌تواند به همراه التهاب حاد باشد (۱۳)، درجاتی از شلی مفصلی (۱۶)، مثبت شدن علامت سولکوس (۱۲)، کپسولیت چسبنده (۱۷)، رادیکولوپاتی گردن (درد شانه با منشاء گردنی، درد و اسپاسم در عضلات تراپیز و محدودیت حرکت در گردن، درد، بی‌حسی یا پارستزی منتشر شده به دست و ساعد) (۲)، (۱۳-۱۲) و تغییرات تخریبی در مفصل آکرومیوکلاویکولا و استئولیز (Osteolysis) (انتهای کلاویکل) (انتشار درد به بالای شانه و گردن) (۱۷).

پرسشنامه حاوی اطلاعات زمینه ای و سوابق پزشکی از طریق مصاحبه با افراد شرکت کننده در مطالعه تکمیل شده و در صورت داشتن شرایط ورود به مطالعه، پس از آگاهی کامل از روش تحقیق، داوطلبان فرم رضایت نامه کتبی را امضا می‌کردند. دستگاه آنالیز حرکتی ویکون مدل ۴۶۰ (VICON motion analyzer) برای تعیین وضعیت و راستای قرارگیری سه بعدی کتف و گونیامتر استاندارد برای اندازه گیری دامنه حرکتی بالابردن بازو در صفحات فرونتال، سازیتال و اسکپولا مورد استفاده قرار گرفت. برای انجام آزمون دوربین های دستگاه طی مطالعه مقدماتی جایگذاری شده و مکان دوربین ها تا انتهای مرحله جمع آوری داده ها تغییر نمی‌کرد. دستگاه در ابتدای هر روز کالیبره شده و فرد بر روی صندلی که نزدیک به دستگاه مرجع مختصات (میان ۵ دوربین وایکون) قرار داشت، می‌نشست.

قبل از ثبت آزمون، مارکرهای موردنظر براساس پروتکل استاندارد جامعه بین‌المللی بیومکانیک تعریف شد که شامل موارد زیر است: زائد خاری هفتمنی مهره گردنی، زائد خاری دومنین مهره قفسه سینه، زائد خاری هشتمنی مهره قفسه سینه، زائد خاری دوازدهمنین مهره قفسه سینه، زائد خاری پنجمین مهره کمری، عمیق ترین نقطه بریدگی بالای جناغ سینه، زائد زائفوید (پایین ترین نقطه در جناغ سینه)، قدام ترین نقطه روی مفصل استرنوکلاویکولا، ریشه خار کتف، نقطه میانی سطح سه گوش روی لبه داخلی کتف در راستای خار کتف، زاویه تحتانی کتف، آکرومیون کلاستر، قدام ترین نقطه زائد کوراکوئید، پایین ترین نقطه

مقدمه

وضعیت کتف یک پایه ثبات دهنده برای حرکات اندام فوقانی می‌باشد که کینماتیک غیر طبیعی آن در ایجاد آسیب شانه و بالعکس تاثیر گذارد است. از میان آسیب‌های شایع شانه، شانه بین زده (۱)، گیرافتادگی شانه (۲) و بی‌ثباتی شانه را می‌توان نام برد (۳). از میان مشکلات شایع ذکر شده، سندروم گیرافتادگی، از بیشترین میزان شیوع اختلالات مفصلي (۴-۴۴%) در مراکز باليني ارتودپدي برخوردار است (۴-۶). چندین تئوري علت شناسی اوليه ایجاد کننده اين سندروم وجود دارد که از میان آنها کینماتیک غیر طبیعی هم می‌تواند علت اوليه و هم علت ثانويه موجب ایجاد و تشدید سندروم مذکور گردد. وضعیت کتف اولین عامل تعیین کننده اندازه فضای ساب آکرومیال است، به همین برهان ارزیابي راستا و نحوه حرکت کتف در بررسی میزان خطر بروز آسیب شانه و درد اندام فوقانی بسیار حیاتی است (۲-۸). تغییرات کینماتیک کتف در افراد مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه شامل افزایش بالی شدن کتف، کاهش چرخش رو به بالاي کتف، تیلتخلفی و افزایش انتقال فوقانی طی بالا بردن دست گزارش شده است (۲). مطالعات بسیاری به بررسی میزان تکرارپذیری متغیرهای کینماتیک سه بعدی کتف حین بالابردن شانه در افراد سالم و مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه پرداخته اند. مطالعات قبلی، بيشتر بر فعالیت عضلات ثباتی کتف تنهای حین بالاوردن دست پرداخته اند، از طرف دیگر مشاهدات باليني حرکات بالا بردن و پايان آوردن بازو در افرادی که شکایت از درد شانه دارند (۹-۱۰) و افراد مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه (۱۱) بیان می‌دارند که تغییرات مشخصی در کینماتیک کتف وجود دارد (۹).

افراد مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه اغلب درد بيشتری را حین پايان آوردن دست نسبت به حالتی که دست در بالا قرار گرفته است تجربه و گزارش می‌کنند (۹-۱۱). از طرف دیگر کینماتیک و رفتار کتف در هر سه صفحه حرکتی متفاوت از یکدیگر است. اما مطالعه ای که در آن به بررسی تکرارپذیری متغیرهای کینماتیک سه بعدی کتف حاصله از مارکر آکرومیون کلاستر با دستگاه آنالیز حرکتی وايكون حین بالابردن و پايان آوردن بازو در سه صفحه حرکتی فرونتال، سازیتال و اسکپولا در بیماران مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه یافت نشد. بدین ترتیب، این تحقیق به بررسی میزان تکرارپذیری حرکات چرخشی کتف در دو حرکت بالابردن و پايان آوردن بازو در سه صفحه حرکتی با مارکر آکرومیون کلاستر می‌پردازد. این مطالعه از لحاظ بررسی تکرارپذیری کینماتیک سه بعدی حاصله از مارکر آکرومیون کلاستر در صفحات حرکتی و دو فاز بالابردن و پايان آوردن در مقایسه با مطالعات مشابه، جدید و قابل تأمل است.

مواد و روش‌ها

تحقیق حاضر یک مطالعه روش شناسی (Methodological) است که در آن کینماتیک سه بعدی کتف در حین بالا بردن و پايان آوردن بازو در سه صفحه سازیتال، فرونتال و اسکپولا میان ۲۰ بیمار مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه سنجدیده شد. روش نمونه گیری به صورت تصادفي بوده و با میانگین سنی 31.3 ± 5.1 سال و شاخص جرم بدنه با میانگین 29.6 ± 4.6 کیلوگرم توانسته شدند. تمامی متغیرهای کمی و کیفی از توزیع نرمال برخوردار بودند.

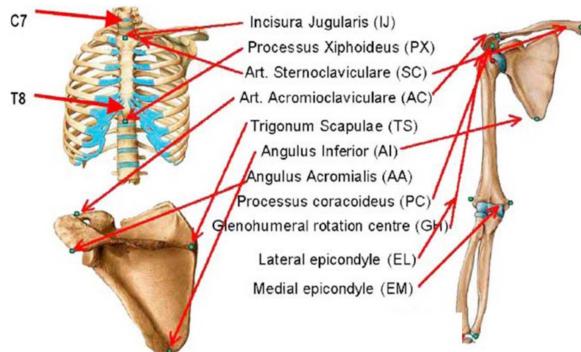
داشتن حداقل دو مورد از علائم سندروم گیرافتادگی شانه که در ذیل بیان شده است و داشتن حداقل یک آزمون مثبت اختصاصی گیرافتادگی

در مرحله بعد اندام مورد نظر در صفحات سازیتال، فرونتال و اسکاپولا حرکت داده می شد و در انتهای، هر کدام از زوایای شروع 30° ، 90° و 110° بررسی می شد. برای جلوگیری از اثر متغیرهای سرعت و وزن بر روی کینماتیک کتف و ریتم اسکاپولوهومرا ال به فرد گفته می شد با تنظیم ۴ کوبش مترونوم (۴ ثانیه) دست را بالا برد و مجدداً با تنظیم ۴ کوبش مترونوم (۴ ثانیه) دست را پایین آورد. شرکت کننده ۳ بار این مراحل را در هر سه صفحه حرکتی انجام داد. برای اطمینان از فرد خواسته می شد طبق روش مذکور حرکات مورد نظر را با ریتم و وزنه یک کیلوگرمی انجام دهد تا حین آزمون با مشکل روپرو نشود. برای جلوگیری از خستگی بین هر وضعیت ۵ دقیقه و بین هر آزمون ۱۵ دقیقه به فرد استراحت داده می شد. قبل و حین انجام آزمون به فرد گفته می شد صاف بشنیدن و روپرو را نگاه کند (۲۰).

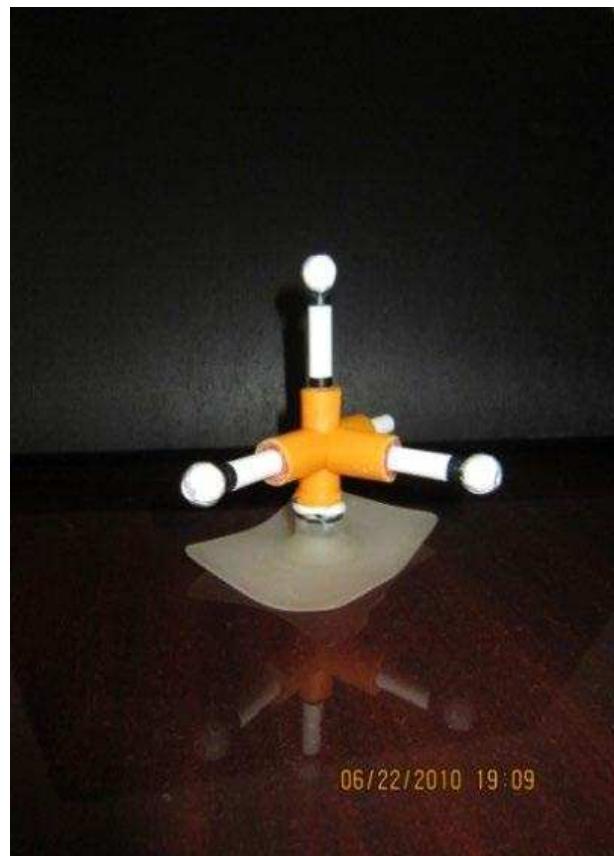
فرکانس ثبت دستگاه آنالیز حرکت ۱۰۰ هرتز بود که بنایه مطالعات مشابه از میزان تعداد ثبت بالایی برخوردار است و امکان ثبت حرکات پویایی مجموعه شانه را فراهم ساخت. بعد از ثبت داده ها، تک تک سیستم ها در دستگاه مذکور تعریف شدند و با پرچسب گذاری بر مارکرها اطلاعات مرتبط ثبت شد. اطلاعات حاصله در فایل اکسل (Excel) در اختیار محقق قرار گرفت.

براساس مارکرهای پوستی و پروتکل استاندارد بین المللی جامعه بیومکانیک دستگاه های مختصات محلی و مرجع تعریف شد. تمامی دستگاه های مختصاتی مذکور در نرم افزار متلب (MATLAB) و برنامه نویسی شد و میزان جابجایی (برحسب میلیمتر) و چرخش های کتف (برحسب درجه) محاسبه شد. برای بررسی وضعیت Ansys) قرار گرفته کتف و سایر سیستم ها از برنامه نرم افزار انسیس (Euler angles) دیگری استفاده شد که هر یک از معادلات و فرمول های مهندسی جداگانه ای طراحی شدند. پایه تمامی محاسبات مذکور بر اساس اصول زوایای اویلر (Euler angles) است که در حال حاضر معتبرترین روش اندازه گیری تغییرات وضعیت یک جسم در فضای سه بعدی است و برای یافتن تغییرات سپری شده یک جسم از یک وضعیت به وضعیت دیگر سه وضعیت متوالی را مطرح می کند که تکارپذیر و معتبر بوده است (۱۹). برای بدست آوردن محور مرکزی سر استخوان بازو از دستگاه اولتراسونوگرافی استفاده شد. ییمار مبتلا به سندروم گیرافتدگی شانه که راستای حرکتی کتف آنها با دستگاه آنالیز حرکتی سنجیده شده بود، به طور تصادفی انتخاب شدند و قطر سر بازو و فاصله زائده کوراکوئید از بالاترین نقطه سر استخوان بازو با دستگاه اولتراسونوگرافی اندازه گیری شد. تنظیمات دستگاه اولتراسونوگرافی بدین صورت بود که سر پروب اولتراسوند را در زاویه تقریبی 90° عمود به قدمان شانه و در سطح زائده کوراکوئید قرار داده شد (تصویر ۳) تا فاصله بین سر استخوان بازو و گلنوئید از قدمان اندازه گیری شود. در این وضعیت سه لندهمارک استخوانی به ترتیب، زائده کوراکوئید، قسمت قدامی گلنوئید و سر استخوان بازو مشخص است. ییماران با تراندیوسر منحنی و با فرکانس ۵,۵ مگاهرتز و عمق 170 دسی بل و 8 سانتی متر اسکن شدند (۲۱). فاصله بین قسمت قدامی گلنوئید و لبه قدامی سر استخوان بازو با یک خط عمود از بالا به پایین بهم وصل شد، از طرف دیگر خطی از بالاترین نقطه زائده کوراکوئید به بالاترین نقطه سر استخوان بازو که برای اندازه گیری قطر سر استخوان بازو استفاده شده بود، وصل شد. همین روند نیز در زاویه تقریبی 140° یا به بیان دیگر از زاویه تقریبی 50° نسبت به وضعیت

روی ای کندييل خارجي و پايين ترين نقطه روی اپي کندييل داخلی (تصویر ۱-۱۸). از آنجايی که برای ثبت پويایي كينماتيك سه بعدی کتف با دستگاه مارکر آكروميون كلاستر بود که براساس استانداردهای شركت وايكون توسيط محقق طراحی و ساخته شد. تکارپذيری مارکر نيز در دستور کار (Van Andle) قرار گرفت. ميزان پايابي اين مارکر توسيط ون اندل (Van Andle) و همکارانش (سال ۲۰۰۹) مطالعه شده و از ميزان بالايی برخوردار است (تصویر ۲).

تصویر ۱: مکان مارکرهای

تصویر ۲: آكروميون كلاستر

تصویر ۳: نمای بین قدم و سر بازو از زاویه ۹۰° نسبت به راستای استخوان بازو

تصویر ۳: نمای قدامی بازو از زاویه ۹۰° عمود نسبت به راستای استخوان بازو

یافته‌ها

مشخصات جمعیت شناختی و متغیرهای زمینه‌ای نمونه‌های مورد پژوهش، در جدول ۱ ارائه شده است. همانطور که مشاهده می‌شود، بین دو گروه اختلاف معناداری در موارد مذکور وجود نداشته و گروه‌ها یکسان می‌باشند.

جهت تعیین تکرارپذیری نسبی از آزمون آماری ICC استفاده شد و نتایج این آزمونها در جدول ۲ ارائه شده است. این نتایج نشان می‌دهد که میانگین میزان زوایای مختلف کینماتیک سه بعدی حرکات چرخشی کتف حین بالابردن و پایین آوردن بازو در هر سه صفحه حرکتی میان افراد مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه از تکرارپذیری خوبی برخوردار بوده است. تکرارپذیری نسبی در متغیرهای چرخشی کینماتیکی نشان دهنده درجات متوسط، خوب و بالایی از قابلیت اعتماد در این متغیرها بود. (میزان تکرارپذیری و خطای اندازه گیری حرکات چرخشی کتف در زوایای ۳۰°، ۶۰°، ۹۰° و ۱۱۰ در هر سه صفحه حرکتی به تفضیل در قسمت ضمائمه آورده شده است).

عمود و قبلی که اندازه گیری صورت گرفته بود بررسی شد. (تصویر ۴) میانگین داده‌های بدست آمده از آزمون سونوگرافی در نرم افزار استرالیوم (Stellarium ۰,۱۰,۶,۱) قرار داده شد و با میزان خطای بسیار کم و قابل چشم پوشی مرکز استخوان بازو محاسبه شد و دستگاه مختصات بازو در نرم افزار متلب تعریف شد؛ تعیین محور مفصل گلنوهومرال با معادلات رگرسیون پیشنهادی مسکر (Mesker) و همکارانش (۲۲)، از طرف دیگر محاسبه مقادیر حاصله از سونوگرافی و انطباق آن با روش‌های محاسباتی و بدست آوردن بهترین راه و مقادیر با کمترین میزان خطای انجام شد.

روش محاسبات آماری بدین صورت بود که آمار توصیفی شامل محاسبه شاخص‌های تمایل مرکزی و پراکندگی برای متغیرهای کمی مورد مطالعه در کل نمونه می‌باشد. محاسبات آماری در ابتدا شامل بررسی همسانی متغیرهای زمینه‌ای است که به این منظور از آزمون k-s در تطبیق داده‌ها استفاده شد. برای بررسی تکرارپذیری در یک روز و در روزهای مختلف از محاسبه SEM, ICC استفاده شد.

ردیف	متغیر	واحد	میانگین	انحراف	آزمون
۱	سن	سال	۴۶,۱۵	۱۳,۵۶۶	۰,۹۹۲
۲	قد	متر	۱۶۵	۸,۷۱۷۲	۰,۷۹۱
۳	وزن	کیلوگرم	۷۶,۳۲۵	۱۰,۱۸۳	۰,۹۰۴
۴	شاخص توده بدن	کیلوگرم بر متر مربع	۲۸,۱۴۴	۴,۱۵۳	۰,۹۹۱

جدول ۲: نتایج آزمون‌های تکرارپذیری نسبی

ICC (SEM) میانگین حین اسکپشن		ICC (SEM) میانگین حین فلکشن		ICC (SEM) میانگین حین ابداکشن		متغیرها
پایین آوردن	بالا آوردن	پایین آوردن	بالا آوردن	پایین آوردن	بالا آوردن	
۰.۸۱ (۳.۲)	۰.۷ (۵.۵)	۰.۹۷۵ (۱۳.۴)	۰.۸۴ (۴)	۰.۷۲ (۳.۸۴)	۰.۹ (۲.۸۷)	Scapular Superior Translation
۰.۷۲ (۵.۱)	۰.۸۵ (۳.۵)	۰.۸۷ (۸.۷۴)	۰.۸۴ (۳.۲)	۰.۶۶ (۵.۴)	۰.۸۶ (۳.۲)	
۰.۶۶ (۵.۲۴)	۰.۹۱۵ (۱.۷۲)	۰.۸۶ (۲.۶۲)	۰.۸۶ (۲.۲۸)	۰.۷۶ (۴.۵۵)	۰.۸۶ (۲.۳)	
۰.۸۴۴ (۱.۹۸)	۰.۶۳ (۲.۷۲)	۰.۸۱ (۲.۴)	۰.۶۴ (۳.۴)	۰.۸۳ (۲.۴)	۰.۷۵۵ (۱.۷)	
۰.۹۷۵ (۱۳.۴)	۰.۸۴ (۴.۰۴)	۰.۶۴ (۶.۷۹)	۰.۹۳ (۳.۱)	۰.۶۲ (۹.۸)	۰.۹۶ (۴.۶۵)	
۰.۶۲ (۸.۷۴)	۰.۸۴ (۳.۱۹)	۰.۸۵ (۴.۸)	۹.۲ (۴.۶)	۰.۹۵ (۴.۷۶)	۰.۹۷ (۴.۳)	
۰.۸۶ (۲.۶۲)	۰.۸۶ (۲.۲۸)	۰.۹۳ (۴.۷)	۰.۹۲۵ (۳.۶۱)	۰.۹۷ (۵.۱۲)	۰.۹۱ (۶.۴)	
۰.۹۳ (۲.۴۴)	۰.۶۹ (۳.۳۸)	۰.۹۱ (۳.۴۷)	۰.۶۸ (۴.۷۲)	۰.۹۴ (۴.۹۸)	۰.۶۳ (۵.۶۶)	
۰.۹۹۶ (۲.۸۵)	۰.۸۱ (۱۵.۹۷)	۰.۹۹۴ (۲.۸)	۰.۹۹ (۳.۴)	۰.۹۹۶ (۳.۴)	۰.۹۵ (۱۲.۲)	Scapular Downward Rotation
۰.۹۹۵ (۲.۸۹)	۰.۹۹۵ (۲.۹۸)	۰.۹۹ (۲.۱)	۰.۹۸ (۲.۶۸)	۰.۹۲۹ (۱۴.۳۵)	۰.۹۱۵ (۱۳.۳)	
۰.۹۸ (۴.۱)	۰.۹۹ (۳.۵۶)	۰.۹۳ (۲.۷۵)	۰.۹۱ (۲.۸۳)	۰.۸۹۷ (۱۴.۹)	۰.۹۱ (۱۳.۷)	
۰.۹۳ (۷.۵)	۰.۹۵ (۶.۷)	۰.۹۴ (۳.۴۶)	۰.۹۴ (۳.۶۵)	۰.۸۶ (۱۴.۶)	۰.۸۷ (۱۵.۲۳)	
۰.۹۷ (۲.۱۵)	۰.۸ (۷.۹)	۰.۹۸۵ (۲.۱۶)	۰.۹۹۴ (۱.۴)	۰.۸۳۶ (۴.۳)	۰.۶۶۴ (۵.۹۷)	
۰.۸۹ (۶.۸۳)	۰.۹ (۵.۱)	۰.۹۹ (۳.۵۲)	۰.۹۹۱ (۳.۲)	۰.۶۵۶ (۱۳.۲)	۰.۵۸۸ (۸.۲)	
۰.۹ (۸.۷۶)	۰.۸۸ (۹.۴۷)	۰.۹۸۵ (۵.۱)	۰.۹۹۱ (۴.۱)	۰.۸۴۵ (۷.۲)	۰.۸۷ (۶)	
۰.۸۵ (۱۳.۶)	۰.۸۶ (۱۳.۰۴)	۰.۹۹ (۴.۶۷)	۰.۹۹۱ (۴.۱۷)	۰.۹۴۱ (۶.۲)	۰.۹۲ (۷.۱۴)	
۰.۸۳ (۴.۰۶)	۰.۵۱۷ (۱۳.۳۶)	۰.۸۶ (۳.۷۸)	۰.۷۷ (۴.۳۶)	۰.۷۸ (۴.۲)	۰.۵۶ (۱۰.۷۱)	Scapular Posterior Tipping
۰.۶۷ (۱۵.۴)	۰.۸ (۳.۷)	۰.۸۶ (۴.۳۴)	۰.۸۳ (۴.۷)	۰.۵۳ (۱۹.۹)	۰.۵۳ (۷.۳)	
۰.۷۹۷ (۳.۴۵)	۰.۸۳ (۳.۳۵)	۰.۸۷ (۵.۳۷)	۰.۹۲ (۴.۱)	۰.۵۵ (۵.۷۳)	۰.۷۲۸ (۴.۵)	
۰.۶۲ (۶.۳)	۰.۷ (۶.۰۶)	۰.۹۳ (۴.۹۳)	۰.۹۴ (۴.۶۷)	۰.۷۶ (۶.۵)	۰.۸۲ (۵.۶۴)	

جدول ۲: نتایج آزمون های تکرارپذیری نسبی

باید آن را به صورت مطلق و نسبی آزمون کرد؛ تکرارپذیری تحت تاثیر چندین عامل قرار میگیرد که شامل: منابعی که موجب ایجاد گوناگونی و تغییرات می شود، افراد شرکت کننده، دامنه متغیرهای اندازه گرفته شده و گزارش شده است. برای جلوگیری از عوامل نامبرده، در این مطالعه یک آزمونگر با ۵ دوربین دستگاه آنالیز حرکتی وایکون و مارکر آکرومیون کلاستر به بررسی میزان تکرار متغیرهای کینماتیک سه بعدی کتف در بیماران مبتلا به سندروم

بحث و نتیجه گیری

یکی از اجزا تکرارپذیری، بررسی تکرارپذیری ابزار اندازه گیری می باشد. ابزاری که در این تحقیق، مورد مطالعه بود از نوع زیستی- فیزیولوژی است. تکرارپذیری این نوع ابزار با اندازه گیری مکرر بدست می آید. تکرارپذیری ابزار جدا از تکرارپذیری آزمونگر نمی باشد، اما اگر خروجی ابزار به صورت دیجیتال باشد جدا کردن این دو از یکدیگر آسان تر می باشد برای بررسی کامل تکرار پذیری

که تا کنون مطالعه‌ای با این روش یافت نشده است. تکرارپذیری بسیار بالایی تیلت خلفی کتف حین فلکسیون و چرخش رو به پایین کتف حین اسکپشن شاید به این دلیل باشد که از میزان جابجایی کمی برخوردار است. بیشترین میزان SEM در حرکت چرخش رو به پایین کتف حین بالابردن بازو در صفحه فرونتال می‌باشد که حدود $16,6^{\circ}$ درجه گزارش شده است، از طرفی کمترین میزان SEM در حرکت چرخش رو به پایین کتف حین پایین آوردن بازو در صفحه سازیتال می‌باشد که حدود $2,795^{\circ}$ می‌باشد. قابل ذکر است که در هنگام ثبت و بعد از ثبت محقق از چگونگی اطلاعات دریافتی از بیماران هیچگونه آگاهی نداشته تا داده‌ها به صورت Excel در نرم افزار متلب قرار گرفت و بعد از محاسبات فایل نتایج بدست آمد، بنابراین هیچ گونه مداخله‌ای از سوی بسیار نتایج تکرارپذیری امکان پذیر نمی‌باشد.

یکی از محدودیت‌های مطالعه اخیر استفاده از دستگاه آنالیز حرکتی وایکون بود که از دقت کمی برخوردار است و از لندمارک‌های پوستی استفاده شده است که در کل میزان خطای را بالا می‌برد، اما از آنجایی که تنها ابزار موجود برای ارزیابی چند جلسه‌ای کتف در ایران دستگاه آنالیز حرکت می‌باشد بنابراین گزارش کنونی اطلاعات ضروری را در دسترس محققان قرار می‌دهد.

روش اندازه‌گیری سه بعدی متغیرهای کینماتیک کتف که در مطالعه حاضر استفاده شد در ارزیابی حرکات کتف درمیان بیماران مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه برای بررسی سه بعدی در سه صفحه حرکتی و در دو فاز بالابردن و پایین آوردن بازو از تکرارپذیری مناسبی برخوردار است. این روش می‌تواند برای بررسی تغییرات ایجاد شده طی زمان و حتی برای ارزیابی تاثیرات مداخلات درمانی و توانبخشی در بیماران مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه مورد استفاده قرار گیرد. مطالعات آینده بهتر است که از ابزارهای آنالیز حرکتی پیشرفته‌تری همچون آنالیز حرکات الکترومغناطیس که از دقت اندازه گیری بالاتری برخوردارند استفاده نماید. همچنین بهتر است که به بررسی تکرار پذیری کینماتیک سایر اجزاء مجموعه مفصل شانه به همراه کتف پیروزیزند که در بررسی‌های کینماتیک کتف یا مفصل اسکاپولوتوراپسیک با بررسی جامع سایر مفاصل شانه دقت بیشتری در اندازه گیری و ارزیابی حرکات تک تک اجزاء مفصل شود و امکان ارزیابی و تشخیص بهتری را برای درمانگران در مشکلات مجموعه شانه فراهم نماید. این امکان دارد که با وجود اختلال در مفصل مجموعه شانه تنها حرکت یک جزء مختلف شود و به صورت جبرانی مانع اختلال در سایر مفاصل شود.

سپاسگذاری

این مقاله برگرفته از طرح مصوب در کمیته تحقیقات دانشجویی، سرکار خانم روشنک کشاورز در دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی می‌باشد. این مطالعه با همکاری و راهنمایی‌های جناب آقای دکتر احمد رئیس السادات و خانم مهندس هدی نبوی انجام گرفته است و وظیفه خود می‌داند به خاطر همه هم فکری‌ها متشکر و قادر شناس باشد

گیرافتادگی شانه حین بالابردن و پایین آوردن بازو در سه صفحه حرکتی پرداخت. روش اندازه گیری نامبرده در بسیاری از مطالعات اخیر به دقت بررسی و اعتبار سازی شده است. (۲۳)

مطالعه حاضر نتایج تکرارپذیری مقادیر کینماتیک سه بعدی کتف را در دو مرحله بالابردن و پایین آوردن بازو در صفحات فرونتال، سازیتال و اسکاپولا در افراد مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه می‌پردازد. جدول (۲) به خوبی نشان دهنده مقادیر ICC در تمامی فازها و صفحات می‌باشد که از میزان مناسبی برخوردار است. دیگر مطالعات نیز تکرارپذیری سه بعدی حرکات کتف را با ابزارهای متفاوت و روش‌های گوناگون ارزیابی کرده‌اند.

جانسون (Jhonson) (۱) و همکارانش یکی از اولین گروه‌های بودند که در این زمینه مطالعه کردند و حرکات سه بعدی کتف حین ابداسکیون را با دستگاه ایزوتრک الکترومگنتیک بررسی کردند. آنها انحراف معیار $1,96^{\circ}$ تا $2,46^{\circ}$ برای درون جلسات ارزیابی و $3,03^{\circ}$ تا $4,17^{\circ}$ برای درون جلسات ارزیابی در حرکات فلکسیون و ابداسکیون گزارش کردند. (۲۴) برای حرکات اسکپشن، محققان از دستگاه الکترومگنتیک برای بررسی تکرارپذیری استفاده کردند و تکرارپذیری بین جلسه‌ای خوبی گزارش کردند (۰,۹ \pm ۰,۲۷-۰,۲۵).

کول (Cole) (۲۵) و همکارانش از دیجیتایزر سه بعدی در مطالعه خود استفاده کردند و مقدار ICC بین جلسه‌ای بالای $8,0^{\circ}$ در فاز بالابردن بازو در صفحه اسکاپولا را گزارش کردند (۲۸)، در حالیکه ونگ (Wang) (۲۶) و همکارانش ICC بالای $8,85^{\circ}$ بدست آوردند.

روی (Roy) (۲۷) و همکارانش برای اولین بار به بررسی میزان تکرارپذیری مقادیر کینماتیک سه بعدی کتف در بیماران مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه پرداختند و نشان دادند که میزان ICC در گروه مبتلا نسبت به گروه سالم بالاتر می‌باشد. (۰,۸۴ \pm ۰,۹۹) میزان SEM نیز در گروه مبتلا کمتر از گروه سالم بوده و در دامنه $1,9^{\circ}$ تا $6,0^{\circ}$ در قرار دارد. در این مطالعه از دستگاه اپتوترک (Optotrak probing) استفاده شد (۳۰). ون اندل و همکارانش در کاری مشابه کار حاضر در سال ۲۰۰۹ به ثبت حرکات کتف با استفاده از مارکر آکرومیون کلاستر پرداختند. در این بین ICC در حرکات پروترکشن و تیلت خارجی از میزان خوبی بالای $5,6^{\circ}$ برخوردار بوده است اما حرکت تیلت اسپینال از ICC ضعیفی برخوردار بوده است. این میزان برای حرکات ابداسکیون و فلکسیون در زوایای 90° و 120° تیلت اسپینال حین فلکسیون یافت شده است (۱۸).

در مطالعه حاضر، سه حرکت در سه صفحه حرکتی در دو فاز بالابردن و پایین آوردن بازو ارزیابی شد و نتایج نشان داد که، کلیه متغیرهای کینماتیک سه بعدی کتف تقریباً از میزان ICC بالای $8,0^{\circ}$ برخوردار است و تنها در حرکت تیلت خلفی کتف حین ابداسکیون حدود $12,6^{\circ}$ و همین حرکت حین اسکپشن حدود $5,2^{\circ}$ گزارش شد. این نتایج با دستگاه آنالیز حرکتی وایکون و مارکر آکرومیون کلاستر در میان افراد مبتلا به سندروم گیرافتادگی شانه حاصل شد

منابع

1. Vermeulen, H., Stokdijk, M., eilers PH, Meskers CG, Rozing PM, Vliet Vlieland, TP.; «Measurement of three dimensional shoulder movement patterns with an electromagnetic tracking device in patients with a frozen shoulder», (Ann Rheum Dis.),2002 ,20-61:115.
2. Ludewig, PM., Cook, TM.; «Alterations in shoulder kinematics and associated muscle activity in people with symptoms of shoulder impingement»; (Physical Therapy),,276:(3)80 2000.
3. Matias, R., Pascoal, AG.; «The unstable shoulder in arm elevation: A three-dimensional and electromyographic study in subjects with glenohumeral instability», (Clinical Biomechanics),2006 ,58-21:552.
4. Desmeules, F., Côté, CH., Frémont, P.; «Therapeutic exercise and orthopedic manual therapy for impingement syndrome: a systematic review», (Clinical Journal of Sport Medicine),2003 ,176:(3)13.
5. Michener, LA., Walsworth, MK., Burnet, EN.; «Effectiveness of rehabilitation for patients with subacromial impingement syndrome: a systematic review», (Journal of hand therapy);2004 ,64-152:(2)17.
6. Van der Windt, D., Koes, BW., de Jong, BA., Bouter, LM.; «Shoulder disorders in general practice: incidence, patient characteristics, and management», (Annals of the rheumatic diseases),1995 ,959:(12)54.
7. Kibler, WB.; «The role of the scapula in athletic shoulder function», (The American Journal of Sports Medicine),1998 ,325:(2)26.
8. Nicholson, G.; «Rehabilitation of common shoulder injuries», (Clinics in sports medicine),1989 ,633:(4)8.
9. Boublík, M., Hawkins, R.; «Clinical examination of the shoulder complex», (The Journal of orthopaedic and sports physical therapy),1993 ,379:(1)18.
10. Warner, J., Micheli, L., Arslanian, L., Kennedy, J., Kennedy, R.; «Scapulothoracic Motion in Normal Shoulders and Shoulders With Glenohumeral Instability and Impingement Syndrome A Study Using Moire Topographic Analysis», (Clinical orthopaedics and related research),1992 ,285:191.
11. Borstad, JD., Ludewig, PM.; «Comparison of scapular kinematics between elevation and lowering of the arm in the scapular plane», (Clinical Biomechanics),2002 ,9-650:(10-9)17.
12. Lukasiewicz, A., McClure, P., Michener, L., Pratt, N., Sennett, B.; «Comparison of -3dimensional scapular position and orientation between subjects with and without shoulder impingement», (The Journal of orthopaedic and sports physical therapy),1999 ,574:(10)29.
13. McClure, PW., Michener, LA., Karduna, AR.; «Shoulder function and -3dimensional scapular kinematics in people with and without shoulder impingement syndrome», (Physical Therapy),2006 ,1075:(8)86.
14. Silva, L., Andréu, J., Munoz, P., Pastrana, M., Millán, I., Sanz, J.; «Accuracy of physical examination in subacromial impingement syndrome», (Rheumatology),2008 ,679:(5)47.
15. Dromerick, AW., Edwards, DF., Kumar, A.; «Hemiplegic shoulder pain syndrome: frequency and characteristics during inpatient stroke rehabilitation», (Archives of Physical Medicine and Rehabilitation),2008 ,93-1589:(8)89.
16. Johansson, K., Ivarson, S.; «Intra-and interexaminer reliability of four manual shoulder maneuvers used to identify subacromial pain», (Manual therapy),2009 ,9-231:(2)14.
17. Koester, MC., George, MS., Kuhn, JE.; «Shoulder impingement syndrome», (The

- American journal of medicine),2005 ,5-452:(5)118.
18. van Andel, C., van Hutton, K., Eversdijk, M., Veeger, DJ., Harlaar, J.; «Recording scapular motion using an acromion marker cluste», (Gait & Posture),2009 ,8-123:(1)29.
 19. Wu, G., van der Helm, FCT., Veeger, H., Makhsous, M., van Roy, P., Anglin, C.; «ISB recommendation on definitions of joint coordinate systems of various joints for the reporting of human joint motion--Part II: shoulder, elbow, wrist and hand», (Journal of Biomechanics),2005 ,92-981:(5)38.
 20. Hsu, Y., Chen, W., Lin, H., Wang, W., Shih, Y.; «The effects of taping on scapular kinematics and muscle performance in baseball players with shoulder impingement syndrome», (Journal of Electromyography and Kinesiology),2009 ,9-1092:(6)19.
 21. Duerr, M., «Reliability and accuracy of distance measurements between shoulder bony landmarks evaluated by ultrasound in asymptomatic subjects», 2011.
 22. Meskers, C., Vermeulen, H., De Groot, J., van der Helm, F., Rozing, P.; «3D shoulder position measurements using a six-degree-of-freedom electromagnetic tracking device». (Clinical Biomechanics),1998 ,92-280:(5-4)13.
 23. Hebert, L., Moffet, H., McFadyen, B., St-Vincent, G.; «A method of measuring three-dimensional scapular attitudes using the optotrak probing system», (Clinical Biomechanics),2000 ,8-1:(1)15.
 24. Johnson, G., Stuart, P., Mitchell, S.; «A method for the measurement of three-dimensional scapular movement», (Clinical Biomechanics),1993 ,73-269:(5)8.
 25. McQuade, K., Smidt, G.; «Dynamic scapulohumeral rhythm: the effects of external resistance during elevation of the arm in the scapular plane», (The Journal of orthopaedic and sports physical therapy),1998 ,125:(2)27.
 26. Myers, J., Jolly, J., Nagai, T., Lephart, S.; «Reliability and precision of in vivo scapular kinematic measurements using an electromagnetic tracking device», (Journal of Sport Rehabilitation),2006 ,125:(2)15.
 27. Tsai, NT., McClure, PW., Karduna. AR., «Effects of muscle fatigue on -3dimensional scapular kinematics», (Archives of Physical Medicine and Rehabilitation),2003 ,5-1000:(7)84.
 28. Cole, A.; «Scapular kinematics during arm elevation in healthy subjects and patients with shoulder impingement syndrome», Medical College of Pennsylvania and Hahnemann University, Dept. of Orthopedic Surgery and Rehabilitation, Program in Orthopedic Physical Therapy, 1996.
 29. Wang C, McClure P, Pratt N, Nobilini R.; «Stretching and strengthening exercises: Their effect on three-dimensional scapular kinematics». (Archives of physical medicine and rehabilitation),1999 ,9-239:(8)80.
 30. Roy, JS., Moffet, H., Hébert, L., St-Vincent, G., McFadyen, B.; «The reliability of three-dimensional scapular attitudes in healthy people and people with shoulder impingement syndrome», (BMC musculoskeletal disorders),2007 , 49:(1)8.

Reliability of -3Dimensional scapular kinematics measures of Acromion marker cluster in patients with Shoulder impingement syndrome during humeral elevation and lowering

Roshanak Keshavarz¹, Hassan Shakeri¹, Amir Massoud Arab¹, Esmail Ibrahimi Tokamjani²

¹ University of Social Welfare and Rehabilitation Science, Tehran, Iran

² Faculty of Rehabilitation Sciences, Iran University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran

Research article

Abstract

Introduction: The purpose of this study was to investigate the Reliability of -3D scapular kinematics measures of Motion analyzer and Acromion cluster in patients with Shoulder impingement syndrome during humeral elevation and lowering.

Material & Methods: 20 Patients (Males=13, Females=7) with Shoulder Impingement Syndrome (mean age: 46.15 years) who participated in the study. They elevated and lowered humerus in frontal, sagittal and scapular movement plane during 8 seconds, using the VICON motion analyzer and Acromion marker cluster. The Scapular -3D kinematics was measured, using VICON motion analyzer and Acromion marker cluster. Interclass correlation coefficient and Standard error of measurement were used.

Results: Participants showed average of age 13.314 ± 46.53 as well as average of BMI 3.93 ± 28.14 , and all quantitative and qualitative variables had the normal distribution. Trial-to-trial ICCs for the -3D scapular kinematics variables for both elevation and lowering condition in the sagittal, frontal and scapular planes ranged from 0.58 to 0.99, which indicated fair to excellent reliability, and the SEM for both elevation conditions ranged from 1.7° to 15.4° .

Discussion: The reliability of the three-dimensional scapular attitudes for elevation and lowering phases were very good. The estimation of three-dimensional scapular attitudes using the method of calculation relative to the trunk is reproducible in the three movement planes during elevation and lowering phases and can be used to document the scapular behavior.

Key Words: Reliability, Motion analyzer, Acromion marker cluster, -3D scapular kinematics, Impingement syndrome.